

אגרא דכלה

זה שאמר הכתוב ולכל תכלית הוא חוקר, רצ"ל וכי סלקא דעתך שלא יושלם תכלית השמחה אשר רוצה השי"ת לשמות במעשיו, כי שמח לא נאמר אלא ישמח [תהלים קד לא]. דבר אחר (רצ"ל עוד דבר אחר נשמע מפסוק קץ לחשך, לתרץ בזה הפסוק שבתורה אומרו מקץ שנתים ולא אמרו ויהי אחרי שנתים ימים, וגם אמרו ופרעה חלם ולא אמרו ויחלום פרעה כנ"ל, אך הוא) קץ שם לחשך זמן נתן ליוסף כמה שנים יעשה באפילה בבית האסורים, כיון שהגיע הקץ חלם פרעה חלום, רצ"ל על כן נכתב ופרעה חלם תיכף בתחילת הלילה, הבן הדבר:

זה יש לכונן בדברי חז"ל במדרש [ב"ר פפ"ט א'] וז"ל ויהי מקץ שנתים ימים, כתיב קץ שם לחושך [איוב כח ג] זמן נתן לעולם כמה שנים יעשה באפילה (רצ"ל הזמן של בעתה ודאי יהיה בבוא הקץ, לא ישהה השי"ת את גאולתינו כרגע), ומ"ש קץ שם לחשך (רצ"ל כיון שברא השי"ת את האדם בעל בחירה וברא שר ועונש, אם כן אם ח"ו לא ישובו בתשובה, למה יהיה אעפ"כ הקץ אשר שם קצבה לדבר, זה שתירץ) שכל זמן שיצר הרע בעולם אופל וצלמות בעולם דכתיב אבן אופל וצלמות, נעקר יצר הרע מן העולם אין אופל וצלמות בעולם (ר"ל

דבר המערכת

מצות ומעשים טובים הספיק מחשבתו למה שיעשו אחר כך בעת הבראם, הבן הדבר: רבינו בספרו הק' בני יששכר מאמרי חנוכה מאריך כמה פעמים בענין נרות חנוכה שבכוחו לקרב את הגאולה, וזה בעצם תפקידנו בעת הדלקת נרות חנוכה הן להודות ולהלל על הניסים שנעשו לאבותינו, אבל עצם קיום המצוה בהדלקת הנרות המדומה להדלקת הנרות בבית המקדש ע"י הכהן הגדול, מביא לנו געגועים להחזרת עטרה ליושנה לבנין בית המקדש והדלקת נרות חנוכה ע"י הכהן הגדול וזה לשון רביה"ק במאמר ד אות לב: והנה נקראים הימים האלה חנוכה שהוא חינוך והרגל לגאולה האחרונה כאשר כתבתי לך כמה פעמים, ועוד יתבאר א"ה, והנה אמרו רז"ל במדרש ביום שעלה אליהו (הוא פנחס) למרום בו ביום הועמד מלך לאדום (הוא עש"ו שונא שלום חושבניה דדין וכו'), ממילא היום שיבא פנחס הוא אליהו בהחזרה לבשרנו בשלום תתבטל מלכות עשו שונא שלום והיתה ל"י המלוכה הוא יום המקווה ל"י, והנה להיות הישועה הזאת בביטול מלכות יון היה כעין חינוך והרגל לגאולה העתידה ב"ב שיבא פנחס אליהו לבשרנו בשלום, על כן הנס הזה נעשה על ידי הכהנים מורע פנחס, הם המברכים את בני ישראל בשלום, ונעשה הנס בנר הוא שלום בית כמו שאמרו רז"ל (שבת כג ע"ב) ע"כ.

בפרשתינו: ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם וכו' רביה"ק בספרו בני יששכר - מאמרי חדש ניסן - מאמר ד זלה"ק על הפסוק הזה: קץ שם לחשך ולכל תכלית וכו' [איוב כח ג], זמן נתן לעולם כמה יהיה נתון באפילה וכו', קץ וזמן נתן ליוסף כמה יהיה בבית האסורים, וכתבנו שם [אגרא דכלה פ' מקץ] בפירוש דבריהם ז"ל, רצונם לבאר גם כן אומרו מקץ, וגם למה אמר ופרעה חלם הוה ליה למימר ויחלם פרעה כמו ביעקב ויוסף, על כן מבאר שהפסוק משמיענו כשהגיע הקץ של יסורי הצדיקים וישראל, השי"ת אינו משהה שמחתם כרגע ומשמיענו כזאת גם כן ביוסף כאשר הגיע סוף השנתים שנגזר עליו תיכף בתחילת הלילה ופרעה חלם וכו', הגם שאין זה מן הסדר הטבעי, ובפרט למלכים בתחלת הלילה סועדין סעודת הערב ומוזמרין לפנייהם בכלי שיר עד יערב להם שיתנם, ובכאן פעל היוצר כל אשר תיכף בתחלת הלילה היה ישן ותיכף בא לו החלום כי כבר הגיע זמן גאולת יוסף לא השהה הקב"ה סיבת גאולתו כרגע, וזהו הנרצה בפתרון יוסף ועל השנות החלום וכו' כי נכון הדבר מעם וכו' וממחר האלקים לעשותו [בראשית מא לב], והנה אמרו רז"ל כי החלומות הסמוכים לבקר וכן כפל החלום מורים על אמתת החלום [ברכות נה ע"ב], והנה למה הוצרך החלום להיות בתחלת הלילה והוצרך לכפלו להורות על אמתתו, היה לו לחלום סמוך לבקר ואין מן הצורך לכפלו, אבל להיות כי כבר הגיע הקץ של גאולת יוסף לא השהה הקב"ה סיבת גאולתו כרגע וכו': עכ"ה.

זאת חנוכה

יום סגולה להיפקד בגנים

(מספר בני יששכר - מאמרי חדשי כסלו טבת - מאמר ב)

ביום זאת חנוכה יום המקווה אשר נעשה השלימות של הדלקת הנרות ולפי זה אנו נמי נימא, בנס הלזה שנעשה בזמן שנצחו את היוונים ונעשה נס במנורה להורות על הנצחון, ונעשה נס בהאור הנסיי אשר היה מהארת אור הגנוז אשר הפליא השי"ת לעמו להראותם חינוך לאור העתיד אשר יגלה השי"ת לעמו ועי"ז ינצחו את כל הגוים כענין שנאמר והלכו גוים לאורך וכו' [ישעיהו ג, ג], הנה פעל השי"ת הנס הזה ח' ימים, ח' פעמים ז' קנים הם נ"ו נרות (כמו שכתבתי [לעיל מאמר ד' אות ק"ו] בפסוק אל הוי"ה ויאור לני"ו וכו' [תהלים קיח ז]), והנה ראוי להיות הנס שתהיה ההדלקה הנסיית ע' קנים להראות שיהיה הנצחון על ע' אומות, והנה נחסר מנין דו"ד, להורות מה שאינם מנצחים עדיין כל ע' אומות כי נחסר עדיין מלכות בית דוד, והנה יום ההוא המקווה ל"י אשר יגיע תור זמן להשיב המלוכה לבעליה מלכות בית דוד, אז יושלמו קני מנורה ע' קנים וינצחו ישראל את כל הע' אומות וימלא כבוד י"י את כל הארץ:

והנה כשבאתי לכלל זה, הנה אומר לך הדבר אשר מרגלא בפומייהו דרבנן רבותינו כת הקודמים אשר בחנוכה יש מקום לעורר פקודת עקרים ועקרות כעין ראש השנה, הנה לדעתי עיקר הענין עיקר הסגולה ביום האחרון הנקרא בפי כל זאת חנוכה אשר כוונתו מן נוצר עד ונקה מזל עליון ומזל תחתון, ובני חיי ומוזני לאו בזכותא תליא מילתא אלא במזל"א תליא מילתא [מ"ק כח]. ואעפ"כ יש לרמוז על כל ימי חנוכה, ותבין מתוך הדברים שיתבארו להלן א"ה, ואומר לך כעת מתתיהו בגימ' רא"ש השנ"ה, ודי בזה כעת:

הענין בשריפת הפתילות מצפה"ק בני יששכר - מאמרי חדשי כסלו טבת - מאמר ד

בזה תמצא טעם נכון להדין שכתבו הגאונים (הוא ג"כ במדרש תנחומא [נשא פ' כ"ט]) מה שנשתייר מן השמן ביום השמיני עושה מדורה ושורפו במקומו, ולפי הנ"ל הוא הטעם כיון שהוא מסוד אותו האור שהבדילו הקב"ה לעתיד לבא, אסור להשתמש בו בחול, עד בא יום המקווה ל"י, והיה לך י"י לאור עולם ואלקך לתפארתך [ישעיהו ס יט]:

בגרכת זוט אבתי
ד' מקץ כן כסלו יום החיולא
דרבנו הק' מתולדות אהרן צ"ק
ידידכם פנחס בנימין בן אנה אלה

נקודה למעשה

נקודות יסודיות בעבודת ה' במשנתם של רבותינו הק' לבית דינוב

המסר מחנוכה: לא להסתכל על העבר!

הראשונים הרשב"ץ כבר כותב את זה (שו"ת תשב"ץ ח"ג, קלד). אבל ראיתי שזה לא אומר להם הרבה, ואז הוספתי: וגם הכני יששכר (כסלו טבת, ד) כותב כך.

אה, אם ה'בני יששכר' כותב, מי יבוא אחר המלך! בהמשך שאלתי אותם: מדוע בחנוכה משחקים בסביבון - "דריידל", וכפורים ברעשן - "גראנער". וציטטתי בשם ספר 'קרבן העני' שהביא בשם ה"בני יששכר", שכפרים באה הנאולה משום שהתעוררו בתשובה, וצמו שלשה ימים לילה ויום, בכבי ומספד, שק ואפר יוצע לרכים, ומרדכי כינס עשרים ושנים אלף תינוקות של בית רבן לבושי שק והתענה עמם וזעקו, ועלתה שועתם השמימה ונקרע גזר הדין (אסת"ר ט, ד). היה אתערותא דלתתא (ראה בני" מאמר ד' אות כ"ד). לכן מסובבים בפורים הרעשן מלמטה, כי התעוררותו פעלה הישועה.

אבל בימי החנוכה התקוממו נגד היוונים וגורותיהם עוד בטרם שבו בתשובה שלימה, ולא היו ראויים לנסים הגדולים, אלא בהתעוררות ממרום נתקפו רוח טהרה ומסרו נפשם ונושעו בנסים מופלאים, ולכן מסובבים הסביבון מלמעלה.

והרעיון בחנוכה הוא איפוא, שלא מביטים על העבר, האם אני ראוי או לא, האם שבת בתשובה שלמה וזכאי לנס, האם יש לי זכות אבות שתעמוד לי.

הבני יששכר כותב שנרות חנוכה הן גילוי אור הגנוז, אורו של משיח, שבו אשפך רוחי על כל בשר (יואל ג), יורדת רוח טהרה בהתנתקות מן העבר.

ועל כך רומזים בהיות מתתיהו בנו של יוחנן כהן גדול שנעשה צדוק, אבל לא הביט לעבר, נתקף ברוח טהרה, ופתח ב'מרד' הקדוש.

אף אתם, בימי החנוכה, אל תביטו לעבר, האם היו 'אצלנו' כוללי אברכים אם לא, האם אנו 'אוחזים' מהם אם לא, התאורו ברוח טהרה, והרימו נדבתכם לביסוס מעווי התורה!

והאור הגנוז השפיע, ורוח טהרה נערתה ממרום, ותרמו ברוח נדיבה.

נס חנוכה!

כספים להחזקת מוסדות התורה, ברוך השם. שבעה כוללים ובהם מאות אברכים השוקדים על תלמודם ומתעלים בתורה. ביקרתי בביתו של יהודי בעל לב חם, א ווארעמער איד, שנענה בעין יפה ואף הציע הצעה: ימי החנוכה בפתח, הוא מוכן לארגן בביתו "מסיבה" ולהזמין את חבריו, רבים מהם בעלי אמצעים, ואדרוש בפניהם, אחמם לבם. אך זאת עליו להקדים ולומר לי: יהודים חרדים הם, יראים ושלמים, ילדיהם מתחנכים בתלמודי תורה ובישיבות, אבל מנוכרים הם להלוטין למושג הכליליים, אברך בונה ביתו, שיצא לעבוד! כך עשו הם, כך נהגו אבותיהם, וכך מחנכים הם את בניהם, אם אצליח לשכנעם לתרום להחזקת אברכים, יהיה זה נס חנוכה!

הרי לך אתגר, אבל הרי נוכהרדוק'ער אני, ושש לאתגרים... ועוד משהו, הוא יודע שאני חניך נוכהרדוק, ובונה שיחותיי על יסודות תענית המוסר, שאדע שאלו יהודים חסידיים, והם רוצים לשמוע ווארטים חסידיים, רק כך אוכל לפעול. הרגעתי אתו: איך בין א פייליש'ער, מבית של חסידי גור, חותני היה חסיד ברסלב, וניסי חסידי לייבאוויטש. זה בסדר.

'אבל הם הונגרים', אמר...

'טוב', ענית לו, 'אז יש לי כמה ימים להתבונן'...

הכלל, קיימתי בעצמי את הוראת ה'מגן אברהם' (סי' עת"ר): "נוהגים הנערים לסבב בחנוכה על הפתחים". הסבתי עמם למסיבת חנוכה. בעת המסיבה שאלתי: בהודאת 'על הנסים' פותחים "בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול", מדוע מזכירים שמו ושם אביו, והלא בהודאת הפורים אומרים "בימי מרדכי ואסתר" ואין אומרים "בימי מרדכי בן יאיר".

אבל יש אומרים שיוחנן זה הוא שאמרו עליו (ברכות כט). "אל תאמין בעצמך עד יום מותך, שהרי יוחנן כהן גדול שימש בכהונה גדולה שמונים שנה ולכסוף נעשה צדוק".

איזו מהומה התחוללה שם. לא יכול להיות, אני מוציא לעז...

זה בסדר, אני אוהב את זה...

כששכנו הקולות, אמרתי: קודם כל, אחד מן

כל ילד בחדר יודע שבחנוכה מאיר "אור הגנוז", הוא האור שנברא בששת ימי בראשית, וכיון שראה הקב"ה שאין האור מתאים לרשעים להשתמש בו, גנוז - בתורה - על לעתיד לבוא.

מי שגילה ביותר וכיסס היטב את הדברים שהאור הזה נתגלה בחנוכה, בעיקר בשעת הדלקת נרות חנוכה, הוא רבינו ה"בני יששכר" ז"ע, עד כי אמר הרה"ק מהר"ד מבעלזא ז"ע שבספר הקדוש בני יששכר נופא מנוח האור הגנוז המתגלה בחנוכה.

על פי שלשה עדים יוקם דבר. רבינו מכסס את דבריו הקדושים בקביעת שלשה עדים, וז"ל (מאמרי כסלו-טבת אות כ"א): "הנה העדתי לך שלשה עדים נאמנים, אשר הארת אור חנוכה הוא מבחינת אור הגנוז, הלא המה הרב עיר וקדיש בעל הרקוק ז"ל אשר דבריו מקובלים מאליהו ז"ל, וכן מדברי הרב הגאון מהר"ל מפראג, והרב הקדוש אשר היה סמוך לדורותינו מפורסם ברוח קדשו הרב מורינו הרב פנחס זצוק"ל מקארעץ".

במקום אחר (שם אות ח"י) מבאר רבינו שכיון שהאור הזה הוא אורו של משיח לעתיד לבוא, על כן אנו צריכים להתחנך ולהתרגל לאור הזה לפני ביאת המשיח, וז"ל: "... על כן קראו לימים האלה "חנוכה" מלשון חינוך, [כמו שמחנכין הנערים למצות קודם הזמן של החיוב, כדי שייכירו וידעו בעת החיוב], שהוא חינוך להגהאולה שתהיה אחר מפלת מלכות הרשעה, ועל כן נעשה הנס באור ההוא אור הגנוז מעין אור העתיד, אור של מלך המשיח, אור הגנוז, שיתגלה בשלימות במהרה בימינו".

אולם, בחלק ה'למעשה' האיד להשתמש באור הזה, אף שכתוב מפורש בספרים שהאור הזה מאיר בעיקר בשעת הדלקת הנרות, ובשעת לימוד התורה, אבל מ"מ יש רבים מההמון עם שמתקשים עדיין לעבל את המושג של 'אור פנימי', הם צריכים לראות אור במוחש, שהיה לפני זה חושך וגדלק האור, כשבילם אולי נציג מדבריו הנפלאים של המגיד הנפלא רבי יענקל'ע גלינסקי זצ"ל, אולי זה ירווח את צמאונם.

כך סיפר רבי יענקל'ע: נסעתי לארה"ב לגייס

בני בינה / פרק ג' / בין שתי המלחמות

דינוב וסביבתה היו בסתיו תרע"ד לשדה-הקרב בין צבאות רוסיה ואוסטרו-הונגריה. לפי פקודתו של מפקד הצבא האוסטרי באותה שנה, עזבו רוב יהודי המקום את עיירתם וברחו לצ'כיה, הונגריה ואוסטריה. כשחזרו בשנת תרע"ח לדינוב לאחר 4 שנות נדודים מצאו את העיירה הרוסה בחלקה הגדול. המצב הורע עוד יותר מחמת ההתפרצויות האנטישמיות והפוגרומים, שנעשו בעיקר על-ידי איכרי הסביבה.

באותו חורף נבזזו חנויות ובתים של יהודים רבים ובעליהם הולקו. כמה מאנשי האינטליגנציה הפולנית ניסו להרגיע את הרוחות אבל ללא הצלחה. מקצת מן היהודים הסתתרו בבתי פולנים בעיר. וכשנרגע מעט המצב החלו היהודים לארגן שוב את חייהם. בעזרת ה"ג'וינט" הוקמו ועדי פעולה לעזרה סוציאלית, והללו חילקו מזון ובגדים. הוקם מטבח עממי שסיפק ארוחות חמות

לנצרכים, בעיקרם, בעיקר לילדים. בשנת תר"פ אירגן ועד ההצלה של יהודי פולין קורסים ליהודי דינוב לקליעת סלסלים שכן מקצוע זה היה מקובל בין תושבי הסביבה. היה זה אחרי שנבחר ועד הקהילה החדש ובראשו אליעזר פרנקל, שנפטר ברוסיה במלחמת-העולם השנייה. בתחילת כהונתו שיפץ ועד הקהילה את בית המדרש ובתי-תפילה אחרים. באותה תקופה פעלו בדינוב החברות "ביקור חולים" ו"לינת צדק".

לצד כל הארגונים היהודיים מכל הכיתות המשונות והמסוכנות, התקיים בדינוב גם סניף של "אגודת ישראל", בראשות הרה"צ רבי יוסף שפירא, נכד הרה"ק הבני יששכר. הוא לחם בעוז נגד הציונים, ואף נידה אותם בפומבי, וגירש נערים, חברי ה"שומר הצעיר", מבית-הכנסת.

בהשפעתו סגרו השלטונות את בית-הספר העברי המשלים ובמקומו הוקם חיידר, עם 200 תלמידים. באותה תקופה נוסד בדינוב גם ישיבת "עץ החיים", ואף בית חינוך לבנות "בית-יעקב".

כאמור עמד בדינוב בית-כנסת גדול ובו כתבי-יד בעלי ערך, כגון פנקס-הקהילה בן מאות השנים, כתב-יד של "בני יששכר" ועוד. מלבד בית-הכנסת היו שלושה בתי-מדרש, וארבעה "קלויזים". ליד בית-הכנסת היו גם מניינים של בעלי מלאכה (קצבים, חייטים).

בחודש אלול שנת תרצ"ט הגיעו

לדינוב המוני פליטים, יהודים ופולנים, מסאנוק, יאסלו, קרוסנו, בז'וזוב ודוקלה. כדי לשמור על הסדר בעיר הוקמה בימים הספורים עד לכיבוש הגרמני מיליציה אזרחית יהודית-פולנית. לקראת סוף חודש אלול נכנסו הגרמנים לדינוב, ובימים הראשונים לכניסתם לדינוב שרר שקט יחסי. היו קציני הצבא הגרמני שאף השתכנו בבתי יהודים והזהירו מפני אנשי הגיסטאפו, שעמדו להגיע למקום.

כלי קודש שנמצאו באגף המוזיאון

ביום שני של ראש השנה ת"ש הגיעה לדינוב פלוגת אס-אס. אנשיה נכנסו לבית-הכנסת ואילצו את היהודים ביריות ובמכות לצאת ממנו. אחר-כך חטפו כ-300 גברים יהודים ל"עבודה" כביכול, ריכוזם ליד בית-הספר הממשלתי, הריצו אותם לעיר ז'וראביץ ורצחו שם ביריות. רוב הנרצחים היו בני המקום, אף כי מספר ניכר מהם היו גם פליטים (כשנה לאחר מכן הוצאו כ-160 גופות מבין הנספים הללו והובאו לקבר ישראל בבתי-העלמין היהודיים בערי הסביבה). באותו ערב הציתו הגרמנים את בית-הכנסת הגדול, וזה נשרף כליל, ובתוכו עלו גם באש ארבעה יהודים שהושלכו לתוך הלהבות, הי"ד. חמתם של האשמדאים לא שככה ולאחר מכן הרסו את בתי-הקברות היהודים.

בסוף חודש תשרי ת"ש גירשו הגרמנים את כל יהודי דינוב לעברו המזרחי של הנהר סאן, לתחום-הכיבוש הסובייטי. למגורשים ניתן אך זמן קצר לעקירה. הגברים נאלצו לחצות את הנהר ברגל, ואילו הנשים והילדים עברוהו בדבורה. העיירה הוכרזה "יודנריין".

עם פרוץ המלחמה בין גרמניה וברית-המועצות בקיץ תש"א, חזרו לעיר מולדתם כמה מיהודי דינוב, שישבו בסביבה בתחום הסובייטי לשעבר. הללו שולחו לאחר-מכן לגיטו ברייטשא, שם נהרגו בידי הנאצים עם שאר תושבי הגיטו. שאר יהודי דינוב נרצחו בלבוב ופשמישל, ומקצתם נשלחו לסיביר. לאחר השואה נמנו כמאתיים

שרידי חרב מהעיירה דינוב. עשרות שנים היתה העיר שוממה, וגם לאחר נפילת שלטון הקומוניסטי כאשר בני ישראל החלו לעלות לציוני הצדיקים בפולין, מעטים היו אשר זכו להגיע לדינוב ולהשתטח על ציון הרה"ק הבני יששכר ושאר הצדיקים הטמונים בעיר, עד שזכה הרה"ח ר' פנחס בנימין פאמפ שליט"א להקים שם ושארית לקהילות החסידיות בגאליציה - פולין, ושוב רחובות דינוב מלאים בחסידים ואנשי מעשה, המסתופפים בצל הקודש, והולכים לאורו הגדול של הבני יששכר.

על אנקדוטה מעניינת המציינת את הקהילה היהודית שהיתה ונכחדה מספר הרב פאמפ, "באחת הפעמים אשר הלכתי למחלבה בדינוב כדי להביא חלב כשר לאורחים, ניגשה אלי נערה מקומית ובידה כף מנחושת שעליה חרוט כיתוב מסוים, ושאלה אותי אם אוכל לזהות מה כתוב על הכף. פניתי לבית הוריה הסמוך למחלבה, ושם סיפר לי האב, כי באחד הימים במהלך עבודתו בשדה עם הטרוקטור נתקל במשהו נוקשה, ולאחר שחפר במקום, מצא ארגז מלא כלין ישנים, הראה לי את תכולתו.

"עדיין מתעוררת בי צמרמורת כשאני נזכר באותו רגע" - מספר ר' פנחס - "מדובר כנראה באחד מיהודי דינוב שהטמין את כל כלי השבת - טיש לשו לפני שהגרמנים כבשו את העיר וגירשו את יהודיה, וההוא הטמין את חפציו השבתיים בחורשה שמאחורי ביתו.

"מצאתי שם פמוטות, גביעי קידוש, סכו"ם, בשמים אלטער, ועוד. באותה שבת הדלקנו נרות בחדר האוכל במקום עם הפמוטות האלו לעילוי אותן נשמות אשר זכו שהכלים שלהן ישובו בהשגחה פרטית לידיים יהודיות".

הכלים נמצאים באגף המוזיאון בבנין מוסדות בני יששכר בדינוב, בין שאר חפצי קודשם המתגלגלים בהשגחה לידי המוסדות מעת לעת.

בשנים האחרונות כאשר גברה העליה לציון הק', ואחר אשר נערכות תפילות רבים בימי ראש השנה בדינוב, במקום וביום אשר הוצתה הקהילה בשנת ת"ש, מתרבים סיפורי הישועות אשר זוכים לראות במוחש העולים להתחנן על מקום מנוחת הצדיקים. בכל שבוע ושבוע מתפרסמים סיפורי ישועות, והודו של רבינו הק' חופף להשפיע על העולים לציונו, בפרנסה, שידוכים, זש"ק, בריאות, נחת וכל המצטרך באופן גלוי ומופלא.

הכנות לקראת ההילולא בעיצומן

בשבוע זה התחילו בהכשרת מקום מיוחד ליד האוהל הקדוש ע"י בניית פיגומים בצד האחורי של האוהל הק' עם סגירת המקום עם קירות מפנלים מיוחדים מבודדים, ע"מ שיוכלו הנשים לעמוד קרוב לציון הקדוש ואשר ייפתח חלק מהקיר האחורי שבאוהל הק' וכך הנשים יוכלו לעמוד צמוד לציון הק' בצד המערבי, כמ"כ ייפתח כניסה נפרדת לנשים ולבית הקברות.

מאמצים רבים נעשים גם לסיים בניית חדרי שירותים ליד האוהל לרווחת הציבור הק'.

כהכנות לקראת שבת ערב ההילולא ומעמד הכנסת ספר התורה לדינוב שתתקיים במוצאי"ש ערב ההילולא, הגיע השבוע חדר קירור ענק ע"מ להכניס את כל הבשרים העופות שייגיעו במיוחד לאירועים, כמ"כ השכר גיטרור גדול להגיבור כוח החשמל שיוכל לעמוד בעומס הרב הנצרך לימי ההילולא.

גם בימים אלו ימי התנוכה ממשיכים יהודים להגיע לדינוב, בניהם כאלו אשר נהפך אצלם למנהג להגיע בכל שנה להדליק לפחות יום אחד נרות חנוכה בדינוב, כאשר כהנהגה דרבה בטרם ההדלקה עולים לציון רבינו ולומדים שם מספריו הקדושים בעניני חנוכה ומדובבים שפתותיו בקבר ללמוד עם הצדיק מחידושי ומשמעותיו הקדושים, המעניינים להירשם שבתות בדינוב נא לפנות לאימייל:

ההרשמה לקראת סגירה

היות וקרוב לאלף איש כבר הבטיחו את הגעתם להילולת רבינו בדינוב מוסדות בני יששכר בהכנות אחרונות לקליטת הציבור הגדול להגעה להילולא.

הן אלו שגם לנים בדינוב, והן לאלו שייגיעו למעמד הישועות ביום שלישי בערב, ולמעשה הגדולה בהיכל בית המדרש הגדול בדינוב, היות ואין לנו אפשרות לקליטת יותר מדי אנשים בבנין, ע"כ אנו מודיעים שההרשמה בדרך להסתיים, ולא נוכל לקבל עוד אנשים במסעות להילולא.

כמ"כ הסוכנים שבאים באופן פרטי ורוצים להבטיח לנוסעים מקום בעת סעודת ההילולא עליהם להודיע למארגנים בהקדם האפשרי, ע"מ שנוכל להיערך כדבעי.

הכרטיסים במבצע הולכים להסתיים וכל הקודם זוכה!

הוספנו מסלולים חדשים כולל שבת מיוחדת ומרוממת בדינוב שבת לאחר ההילולא, עם מסלול מיוחד לנשים כולל אפשרויות לקניית של בגדים בזול.

היות ולא היה מקום בגליון להכניס את כל המסלולים וגם מחמת כבוד השבת, מי שרוצה יכול לקבל את הפרוספקט ע"י בקשה באימייל.

לפרטים והרשמה וקבלת פרוספקט, נא לשלוח בקשה לאימייל 9936099d@gmail.com

מוסדות 'בני יששכר' דינוב ע"ש רביה"ק הביני יששכר וצאצאיו

כסא דנחמתא

שלוחה בזה לידידי בית דינוב הקשורים ברבותינו הקדושים לבית דינוב לשהות במחיצת רבינו בכל מיני הזדמנויות ובפרט ביום ההילולא, פיהם מלאים מרגליות מפיקים נועם מתיקות חכמות התורה

הרה"ח ר' שלמה שווארץ שליט"א
ואחיו הרה"ח ר' מאיר שווארץ שליט"א

בהילוק מהם בחטף אביהם הגדול
הגאון הצדיק רבי חיים יעקב מנחם שווארץ זצ"ל
דיינא-רבא דקריית צאנז

בזכות המשך ההליכה בדרכיו הק' בהרבצת התורה בקירוב לבבות מה כאן עומד ומשמע אף שם עומד ומשמע וממרומים ימליך עליכם ועל כל המשפחה החשובה שלא תדעו יותר צעק וזרה, ורק שמחות ונחת ואך טוב וחסד ימצאכם ובמהרה נתבשר יקוצו וירגו שוכני עבר בביאת גוא"צ אמן

המנחמים
חברי קהילת דינוב שומעי לקחכם

הבטחתי ונושעתי

סיפורי מופת אצל רבינו הבני יששכר זיע"א

המרגשת בימי ההילולא נושענו. באתי בברית האירוסין בשעט"מ עם שידוך הגון וטוב. והרגשנו שהתפילות מלוות אותנו בעיתות השמחה.

וחזקה על רבינו הק' ועל כוחו שמיד לאחמ"כ חגגנו עוד שמחה ועוד שמחה, ותוך שנה וחצי נערכו במשפחתנו שלושה חתונות בשעה טובה ומוצלחת עם שידוכים טובים ומצויינים בלע"ה.

אחרי שנה נסעתי להודות לא רק על השידוך, אלא גם על הבן היניק שנוול לי במז"ט ונקרא שמו בישראל על שמו של הסבא קדישא צבי אלימלך.

מספר הרה"צ ר' אלימלך בידרמאן שליט"א שיהודי שהיה גר בבית שמש סיפר לו, שמצא בחור עומד בציון רביה"ק הבני יששכר בדינוב, והבחור הזה היה בעבר משלנו, ורחמנא ליצלן נהיה לא לנו. והוא התנתק מבית הוריו, וכעשר שנים לא הגיע אל ביתם, וירד לגמרי מהדרך רח"ל. וראה את הבחור עומד בציון הבני יששכר ואומר פרק ק"ט בבביות. וניגש לבחור מרוב סקרנותו, ושאל אותו, בחור יקר, אני מכיר אותך מאז כשהיית צעיר, וראיתי לאן הגעת, ואני רואה אותך כאן בדרך חזרה לחיק היהדות, תרשה לי לשאול אותך איך זה קרה, מה הביא אותך חזרה לדרך התורה והיראה.

השיב לו הבחור, אספר לך, עשרות באו אלי בכל מיני שכנועים להחזירני לדרך היהדות, אבל כלום לא דיבר אלי, אחד הצלית. יהודי אחד שפגש אותי ביום בהיר, וכמשיח לפי תומו סיפר לי בתוך הדברים, שתדע שמאז שעזבת את בית הוריי, ההורים מקפידים לא לנעול את הבית אפילו לא לבילות, כי שמא בדיק יהיה אותו רגע שתחליט בעצמך לחזור לחיק משפחתי, וח"ו שהדלת לא תהיה נעולה בפניך.. הדבר הזה נתן בי צביטה איך ההורים למרות שאני איך שאני רחוק מלהיראות יהודי, עדיין הדלת פתוחה 24 שעות בפני, עורר בי את הנקודה הפנימית החזיר אותי לחיק המשפחה והיהדות.

ישועה משולשת

אי אפשר לתאר כמה צער ועגמת נפש עוברים על משפחה אשר שלושת מילדיה מצפים לישועה, וממתנים לזיווגם שיפיע בשמחה. וכמה גדלה צערי האישי כשאני הייתי הראשון בפקק.

גדלתי כמו כל בני ישראל החרדים. משפחה טובה ב"ה. ילד מצויין בחיידר, ישיבה קטנה, ישיבה גדולה, הכל בסטנדרט המקובל. כך שלפי התכנית חשבתי - כמו כולם כשאגיע לגיל 19 אתארס בעז"ה, ואקים בית בישראל. אבל במציאות וברצות ה' הדברים התנהלו בצורה שונה. הצעות השידוכים היו מאוד נדירות, וגם הם לא המתאימות. ניסיונו גם סגולות וגם השתדלויות, אך הישועה התממה לבוא.

כנכד מיוחס לסבא קדישא הבני יששכר ז"ע הרגשנו שרק דרך ראש משפחתנו הסבא הרחום תבוא ישועתנו בעז"ה. נסענו לדינוב ל"ח טבת יומא דהילולא קדישא. שם לביל היארציטי שפכנו תחינה ברוב עם ובהתלהבות עצומה. ובפרט בהגיע אמירת יהי רצון והזכרת השמות ע"י הרה"ח ר' פנחס פאמפ שליט"א הרגשנו שזו 'עת רצון', שאנו עומדים במקום קודש ובעת רצון, והתפללנו מעומק הלב שישלח לנו הקב"ה את הישועה הקרובה.

כמובן זכינו גם להתפלל על ציון הרה"ק רבי אלימלך מליזנסק זצוק"ל, אצל הרה"ק ר' ישעיל"ה מקרסטיר, וברימנוב, ובכל מקום התפללנו מעומק הלב, שפכנו דמעות ביחד עם כל הציבור הקדוש. עברה שנה, ועדיין הישועה התעכבה, נסענו שוב, וכמו בשנה שעברה, התפילות, האווירה הקדושה לביל היארציטי, הריקודים והשירים בסעודת ההילולה פתחו לנו את הלב, נשאנו את בקשתנו לקב"ה שבזכות הצדיק שהגענו עד אליו במזג האוויר הקר, בשלג הפולני, ומסרנו מכוחותינו כדי להיות כאן דווקא ביום ההילולא ובוודאי יהיה שליח לפעול עבור ישועתנו המהרה.

ב"ה לאחר שלוש שנים של השתתפות בנסיעה

מסע הקודש חי' טבת בדינוב

לרגל יום הילולת

רבינו ה'בני יששכר' זיע"א

ההרשמה מתעינה

- החל מיום שני 'זאת חנוכה' מחירי הכרטיסים יעלו -
החכם עיניו בראשו!

פרוספקט ניתן לקבל באימייל: 9936099d@gmail.com

עיקבו אחרי הפירסומים,
ואל תכספסו...

לרגל יום המיוחד 'זאת חנוכה'

המסוגל להיושע בבנים

כפי שמביא רביה"ק הביני יששכר זיע"א

מתקיים מסע פרטי מיוחד יציאה במוצאי שבת פ' מהק נר שביעי לחנוכה להונגריה, יסעו לקראסטיר, וביום א בצהרים יצאו לכיון דינוב, ויגיעו בעז"ה להדלקת נרות חנוכה ליל זאת חנוכה בדינוב, ולאחמ"כ סעודה ומעמד שריפת הפתילות על ציון רבינו נהוג.

ביום 'זאת חנוכה' יסעו לרימנוב וליזענסקה, חזרה לארץ ביום שני.

להזמנות, שליחת קוויטל, ופרטים נוספים התקשר עכשיו:

050-4132188

בכל ליל שישי בשעה 10.00 מתקיים שיעור בספר 'אגרא דכלה' בבית המדרש דינוב רחוב בלזר 17 שכונת בית ישראל
זמן התפילה בשב"ק בשעה 9:45 בדיוק - בבית מדרשינו לא מדברים בשעת התפילה וקריאת התורה

גליון יוצא לאור ע"י מוסדות 'בני יששכר' בית המדרש דינוב, רחוב בלזר 17 ירושלים | הערות אפשר לשלוח לת.ד. 5495 ירושלים
או באימייל: info@moreshet.pl | המעוניינים לקבלת העלון באימייל, ישלחו בקשה לאימייל הנ"ל.